

سرفصل‌های مصوب در بسیاری

از دانشگاه‌ها و دانشکده‌های

تربیت بدنی، دهه هاست که

تغییر چندانی نگرده‌اند و

دانشجویان را برای ورود

به بازار کار نوین

آماده نمی‌سازند.

۷. نتیجه‌گیری و بسته‌پیشنه‌ادی برای خروج از حالتش

بازار کار تربیت‌دینی در ایران پیش از آنکه نیازمند توسعه فضاهای دانشگاهی باشد، نیازمند «سامان‌بخشی به تقاضا و انتظام‌بخشی به عرضه» است. تحقق یک زیست‌بوم شغلی پایدار در این

پرونده الزامی مدرک دانشگاهی با مجوزهای مریگري:وزارت
ورزش و جوانان بايد سازوڪاري تعريف كند كه واحدهاي
باس شده دانشگاهي معادل سازي شده و فارغ التحصيلان
تربيتي بندي بدون افتادن در بروڪراسي هيئت ها، صلاحيت
حرفاي در رياقت كنند و مريگري افراد بدون تحصيلات مرتبط،

۲. اجرای بی‌قید و شرط ماده مسئول فنی باشگاه‌ها: تمدید پروانه فعالیت باشگاه‌های ورزشی باید منوط به استخدام رسمی و ثبت قرارداد بیمه‌ای مسئول فنی دارای مدرک علوم ورزشی در سازمان‌های وزارت کار شود.

۳. بازرسی هدفمند روابط کار در باشگاهها: بازرسان تأمین اجتماعی و اداره کار باید با خروج از بازرسی‌های سنتی، روابط قراردادی مربیان در باشگاهها، خصوصاً شامل قانون کار قرار دهند تا از

4. تهیه و به‌بخش سلامت سازمان و مدارات دولتی.

می‌تواند از طریق تعریف پست‌های سازمانی «کارشناس

هزینه‌های سرسام‌آور درمان بیماری‌های غیر واگیر را مهار کرده

فروجام سخن: دانش‌آموختگان علوم ورزشی سرمایه سلامت

امید به زندگی تلاش می‌کند، نمی‌تواند کارشناسان حرکت

استاندارد رها کند. تبدیل ورزش از یک تفریح مقطعی به یک

■ آن ممکن خواهد بود.

دانشجوی علوم ورزشی ۲۰ ساله در مقطع کارشناسی و ۲ سال در کارشناسی ارشد، دروسی جامع پیرامون فیزیولوژی عضلانی، آناتومی کاربردی، میکروبیکی، آسیب‌شناسی، تغذیه و اصول تمرین را پشت سر می‌گذارد. اما زمانی که قصد مربی‌گری در یک باشگاه ورزشی را دارد، متوجه می‌شود که از منظر مربی‌گری و نظارتی، مدرک دانشگاهی او اعتبار مجوز کار را ندارد و او ناچار است در دوره‌های کوتاه‌مدت چندروزه درازسوی‌ها یا میهن‌های استانی شرکت کند تا «کارت مربی‌گری درجه ۳» دریافت کند. این وضعیت پاماده‌های مربی‌گری دارد:

نخست اینکه مدارک فدراسیونی به دلیل دوره آموزشی بسیار کوتاه، در دسترس افرادی بدون هیچ گونه پیش زمینه علمی قرار گیرد. در نتیجه، افراد به متخصص با صرف هزینه ای اندک، کارته های هارز را دریافت می کنند و با وارد بازار با نگاههای لیسانس تر به دنبال مزایای شخصی می شوند. این پدیده شده است که فضای مریگری در برخی دانشگاه ها به پهلای های فاضل، گشته و خوارانی مانند تجویز نادرست مکمل های گیاهی به بیماران یا طراحی و

۵. تحولات قانونی؛ روزنه امید «مسئول فنی»
در باشگاه‌ها

[illegible]

۱. بازطراحی سرفصل‌های دانشگاهی و مهارت‌های مورد تقاضا

حلیل کارشناسان بازار کار نشان می‌دهد که بخش بزرگی مسئولیت شکاف اشتغال به نظام آموزشی بازمی‌گردد. در فصل‌های مصوب در بسیاری از دانشگاه‌ها، همه‌جانبه‌گرایی چندانی نکرده‌اند و دانشجویان را برای ورود به بازار کار ریس آماده نمی‌سازند. امروزه یک دانش‌آموخته برای بقا در بازار کار به بسته‌ای از مهارت‌های تکمیلی نیاز دارد:

مهارت‌های بین‌فردی و مذاکره حرفه‌ای: بازارپای خدمات سلامت، توانایی متقاعدسازی مشتریان، تدوین استراتژی‌های جذب و حفظ ورزشکار.

حركات اصلاحی تخصصی و سالمندی: با توجه به ورود مردم جمعیت، ایدان به دوره میانسالی و کهنسالی، تقاضا

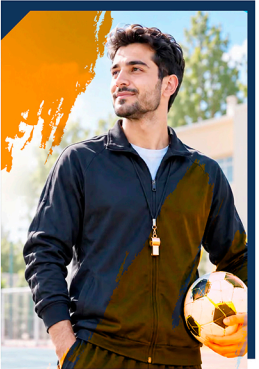
سرای آبدرمانی، اصلاح ناهنجاری‌های اسکلتی ناشی از کار شتاب‌بخش و بازتوان جسمانی با سرعت فزاینده

و به رشد است و درآمدی به مراتب بالاتر از مریگیری

فناوری و آنالیز ورزشی: آشنایی با سنسورهای پایش عملکرد زیستی،

گروه‌های تغذیه‌ای مدرن، مربی را از یک ناظر مستی به

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۵/۰۵

اما ساختار مالی این پخش شکننده است. غالب باشگاه‌ها بر مبنای قراردادهای فصلی (مثلاً سهم ۲۰، ۶۰ یا ۵۰ به ۵۰) از شهریه سازداران خصوصی یا اجاره سانس کار می‌کنند. در این ساختار، مردم به «خوش‌فره‌ها» نقلی می‌شوند بدون آنکه از مزایای قانون کار، خصوصی‌سازی سانس، سنوات، حداقل دستمزد تضمینی و بیمه اجباری کارگری برخوردار باشند. هرگونه آسیب‌پذیری جسمی، کودک‌فصلی (مانند ایام امتحانات یا ماه رمضان) یا تعطیلی‌های پیش‌بینی‌نشده، مستقیماً درآمدی در راهبان را به صفر می‌رساند.

ج) فدراسیون‌ها، هیئت‌ها و ورزش حرفه‌ای؛ سد تجربه و شبکه‌سازی،

ورود به ساختار تیم‌های ملی، باشگاهی و لیگ‌های حرفه‌ای، مدیریت مسابقات، آنالیز و سنجش قابلیت‌های جسمانی، تشخیص و خواب و ورود آسان رشته است. به این وجود، ورود به این لایه‌ها کمتر متکی به مدرک دانشگاهی صرف است. در این فضا، برخورداری از پیشینه قهرمانی، مدالی و یک‌بارگی بین‌المللی و ورود آسان رشته ورزشی (تظیر مدرک مربیگری AFC در فوتبال یا FIVB در والیبال) و پیش از همه، دانش ارتباطات و سبک‌سازی حرفه‌ای این رشته‌اند. دانش آموختگی به صرفاً سبک‌سازی حرفه‌ای دانشگاهی را خوانده‌اند باشد اما ارتباطی با بدنه هیت‌های ورزشی استانی نداشته باشند. عملاً بخشی برای تصدیق جایگاه‌های فنی در این رشته نخواهند داشت.

(د) ورزش کارگری، شهرداری ها و نهادهای عمومی

قوانین بالاستی دستگاه‌های دولتی، کارخانجات و شهرداری‌ها را ملزم به اختصاص اعتباراتی برای ورزش همگانی و بازیگری کرده است. با این حال، گرایش فراگیر این نهادها به «برون‌بستگی» امکان ورزشی به خصوص از طریق مزایده، باعث شده است که امنیت شغلی کارشناسان تربیتی در این نهادها تضعیف شود؛ زیرا پیمانکاران بخش خصوصی اغلب برای کاهش هزینه‌های بالاسری، از استخدام مربیان باسابقه و دارای تحصیلات عالی با حقوق مصوب خودداری کرده و به سمت نیروهای موقت و غیرتخصصی روی می‌آید.

۴. تضاد منافع ساختاری: بدانشگاه د، ب اب فد، اسبون ها

شاید بنیادین‌ترین گره در بازار کار علوم ورزشی ایران، تداخل و اصطکاک میان «نظام آموزش عالی» و «نظام گواهی‌دهی